

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX • № 143 (2559).

СУБОТА, 2 ГРУДНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ЗАКІНЧИЛА РОБОТУ

30 листопада в Кремлі продовжила роботу десята сесія Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання.

Напередодні на роздільних засіданнях палат почалося обговорення питань про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1979 рік хід виконання Державного плану в 1978 році, про Державний бюджет СРСР на 1979 рік і про виконання Державного бюджету за 1977 рік.

Гордістю за успіхи радянського народу в третьому році п'ятиріччя, рішучістю приложити їх новими звершеннями прийняті виступи депутатів. Від імені всіх радянських людей народні обранці гаряче схвалюють і підтримують рішення Пленуму ЦК КПРС, який відбувся перед сесією, положення і висновки, викладені

у виступі на Пленумі товариша М. І. Брежнєва.

Партійні, радянські і профспілкові працівники, міністри, керівники підприємств, першовиків промисловості і сільськогосподарства, які виступають у дебатах, висловлюють тверду впевненість у тому, що план на 1979 рік, який є важливою ланкою в реалізації завдань десятої п'ятирічки, буде виконаний і перевиконаний. Запорука нових успіхів — єдність партії і народу, яка є невіддільним політичним капіталом радянського суспільства.

Активно, по-діловому обговорюють депутати положення Державного плану, Ткаля Чайковського комбінату шовкових тканин імені 50-річчя СРСР (Пермська область) І. Зубкіна, зокрема, на прикладі певних своїх підприємств розповіла про

те, як трудові колективи борються за підвищення якості продукції, які резерви мають виробничі підрозділи.

Трактористка радгоспу «Харківський» Кустайської області Казахстану К. Дюбенбаєва, яка виступила від імені покоління сільських трудівників, що прийняло естафету першопроходців, розповіла про роботу жінок-механізаторів республіки, про вклад молоді села в казахстанський мільярд. Про те, як переборюються великі труднощі, зв'язані з надзвичайно несприятливими погодними умовами цього року в Прибалтії, повідомив голова латвійського колгоспу «Наконтне» А. Чікете.

Велику увагу на сесії приділено прискореному розвитку економіки Сибіру і Далекого Сходу, в першу чергу таких галузей, як електроснабження, нафтова, газова, вугільна, целюлозно-паперова, рибна промисловість, виробництво будівельних матеріалів. Приріст обсягу промислової продукції в районах Сибіру і на Далекому

(Закінчення на 2-й стор.)

Якщо ви не знайдете в магазині обласного центру «Ивушка» гарний спортивний трикотажний костюм чи светр, завітайте в ательє, що по вулиці Шевченка. Тут вам одразу допоможуть. З радістю зустріне вас і вона, комсомолка Любов ШЕГУЛЬ, яка після закінчення профтехучилища прийшла працювати на фабрику «Інтриготаж». І тепер вона працює не гірше «старожилів». Завдання п'яти днів виконує за чотири дні.

4 грудня в Кіровограді розпочинає роботу Всесоюзний зональний семінар секретарів-завідуючих відділами учнівської молоді райкомів і міськомів комсомолу.

ВИБЕРИ СВОЮ СТЕЖИНУ

НА КАЛЕНДАРІ грудень. Останній місяць року 60-річчя ВЛКСМ, комсомольських з'їздів, XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Гавані.

Промова товариша Л. І. Брежнєва, привітання ЦК КПРС XVIII з'їзду ВЛКСМ, його рішення — це програма діяльності всього комсомолу, кожного юнака і дівчини. Вона має безпосереднє відношення й до учнів, які не сьогодні-завтра стануть до верстатів або вийдуть на колгоспні поля.

Для багатьох комсомольців і піонерів нашої області відмінне навчання стало глибоко внутрішньою потребою. Чітка система в боротьбі за міцні знання склалась у кіровоградських десятирічках №№ 5, 34, 13, 11, Богданівській середній школі № 1 Знам'янського району, другій Новгородківській і третій Маловисківській десятирічках. Тут шкільні наукові товариства, експедиції «У країну знань», клуби «Чомучок», різноманітні вікторини, читачькі конференції формують у дітей стійкий інтерес до знань, розвивають у них пізнавальні здібності. Внаслідок цього в названих школах уже кілька років підряд немає відстаючих.

Кращому навчанню сприяє постійна дружба учнів з передовими виробничими колективами. Наприклад, тривалий час робітники комбінату «Олександрівський» шефствують над піонерськими загонами середньої школи № 1 м. Олександрії. А піонери другої Знам'янської десятирічки змагаються з комсомольсько-молодіжними бригадами Знам'янського локомотивного депо під девізом «Цех — без браку, клас — без двійки».

Навчання і праця нероздільні. Життя переконливо показує перевагу освіти, тісно пов'язаної з трудовим навчанням, вихованням, професійною орієнтацією.

Справжньою школою ідейного, трудового, морального загартовування стала участь старшокласників у п'ятій трудовій черті. Нинішнього року понад 32 тисячі учнів працювало в трудових учнівських об'єднаннях. Так, школярі Кіровоградської та Олександрівської середніх шкіл Долинського району працювали на тваринницьких фермах. У таборах праці і відповідно школярі Бобринецького району провели тиждень ударної вахти на честь 60-річчя ВЛКСМ, і не тільки славно трудилися, а й глибоко вивчали документи з'їзду комсомолу, його історію.

Під час літніх канікул багато старшокласників разом із своїми батьками, старшими братами і сестрами боролися за врожай-78 8660 центнерів хліба намолотили комбайном «Ніва» батько і син Кузики з колгоспу «Родина» Маловисківського району.

Коли дивилися на школярів, які разом зі старшими вносять свій вклад у здійснення планів десятої п'ятирічки, згадується рядки видатного педагога, нашого земляка В. О. Сухомлинського: «Якщо в дитинстві лю-

дина не раз пережила радість розвитку життя на ґрунті, щедро удобреному її руками, вона заховається в землю. Без улюбленої праці, без пориву і натхнення, без невідомого іскріння та одержимості немає гордості за своє місце в суспільстві, немає людської честі, немає імені».

Широку підтримку знайшла ініціатива випускників Бужанівської середньої школи Московської області. Школярі Кривиницької, Глодської, Комішуватської десятирічок Новоукраїнського району теж вирішили піти працювати в колгосп.

Більшість десятикласників Луганської середньої школи Петрівського району чи не першими в області підтримали почин кустомівців і вирішили зостатися працювати в радгоспі «Маріампільський», в колгоспах імені XX з'їзду КПРС і «Росія». Довго пам'ятатимуть юнаки і дівчата, випускники цієї школи, той момент, коли сам директор радгоспу І. Г. Міщанин вручав кожному з них трудову книжку. За направленнями господарства набувають професій шофера та електрика Андрій Гунь, Сергій Тюба, Володимир Голубка, Валентин Калашник.

«Є хліб — буде і пісня... Хліб завжди був найважливішим продуктом, мірилом усіх цінностей... Особливе, трепетне, святе ставлення до хліба властиве громадянам країни з колосом у гербі», — так починає Леонід Ілліч Брежнєв свою чудову книгу «Цілина». І юнаки та дівчата, які лишалися працювати в сільському господарстві, через певний час зможуть з гордістю сказати, що вони теж причетні до землі, до хліба.

Т. МЕГЛЯКОВА,
секретар обкому ЛКСМ
України.

ДО НОВИХ, ВИЩИХ РУБЕЖІВ

«Цілеспрямовано проводиться в життя курс партії на збільшення матеріально-технічної бази сільського господарства. Більш як на чверть підвищилася енергозброєність сільськогосподарської праці...»

Учасники Пленуму знають, що зібрано 235 мільйонів тонн зерна. А це значить, що важку биту за врожай 1978 року «виграли» — відзначив у своєму виступі на листопадному Пленумі ЦК КПРС Генеральний секретар ЦК КПРС. Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш Л. І. Брежнєв.

Так, зростання енергозброєності сільського господарства не може не помітити навіть недовідчений механізатор Аджі з кожним роком збільшуються поставки мінеральних добрив і гербіцидів, поліпшуються сорти зернових і технічних

культур, розширюються площі зрошуваних та осушених земель. А що вже говорити про техніку! Ще кілька років тому потужні комбайни «Колос» і «Ніва» були повинкою, не всі колгоспи могли придбати їх, а йшли на живому полі зайняті саме ці машини. Бурякозбиральні комплекси РК-6 пилкали захоплення і подив навіть у механізаторів з багаторічним стажем.

Звісно, користуючись новітньою технікою, впроваджуючи передові методи вирощування тієї чи іншої культури, легше вести боротьбу за щедрий урожай, а особливо збирати врожай. Скажу про свою комсомольсько-молодіжну ланку. Вирощували ми цукрові буряки на 123-гектарній площі. Нам і збирати їх довелося — Григорієві Дрозенку, Миколі Любченку, Григорієві Демченко і мені. Часом пелегло було, та все ж по 425 центнерів з гектара зняли

С. РЕМЕС,
механізатор колгоспу імені
Володимира Ульянова Олександрівського району.

ВЧИТИСЯ ПРАЦЮВАТИ ПО-ЛЕНІНСЬКИ

Під керівництвом партії комсомольські організації республіки наполегливо працюють над зміцненням своїх рядів, приділяють багато уваги ідейному загартовуванню молоді, залученню її до активної участі у боротьбі за виконання завдань п'ятирічки. Шляхи дальшого вдосконалення стилю і методів роботи комітетів комсомолу, поліпшення добору і виховання кадрів у світлі рішень XXV з'їзду КПРС і промови Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ обговорені на республіканській науково-практичній конференції, що відбулася 29—30 листопада в Києві. Її організували ЦК ЛКСМУ, Інститут історії партії при ЦК Компартії України — філіал Інституту марксизму-ле-

нізму при ЦК КПРС і Вища партійна школа при ЦК Компартії України.

На пленарному засіданні з доповідями виступили перший секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнко, заступник завідувача кафедрою партійного будівництва Академії суспільних наук при ЦК КПРС В. О. Сулемов і завідувач кафедри партійного будівництва ВПШ при ЦК Компартії України В. М. Орлов.

Учасники конференції вели ділову, конкретну розмову про забезпечення єдності ідейно-політичного, трудового і морального виховання молоді, підвищення ролі комітетів комсомолу в розвитку творчої активності юнаків і дівчат, поділившись досвідом комуністичного виховання молоді.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ЗАКІНЧИЛА РОБОТУ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Сході буде вищим, ніж по РРФСР у цілому.

У багатьох виступах підкреслювалась важливість всемірної підтримки творчої ініціативи трудящих. Соціалістичне змагання мінні набуду ще більшої практичної цілеспрямованості, ще більшого розмаху. Про це свідчать підсумки трудової гонти на честь першої річниці нової Конституції СРСР.

Промозці пропонували затвердити Державний план і Державний бюджет країни на 1979 рік.

У другій половині дня 30 листопада на сесії Верховної Ради закінчилися дебати в питанні про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1979 рік, хід виконання Державного плану в 1978 році, про Державний бюджет СРСР на 1979 рік і про виконання Державного бюджету за 1977 рік.

Депутати одностайно прийняли Закон СРСР про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1979 рік. Прийнято також постанову Верховної Ради СРСР про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР на 1978 рік.

По доповіді секретаря Президії Верховної Ради СРСР, депутата М. П. Георгіадзе сесія затвердила Укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняла відповідні закони і постанови.

Сесія затвердила Державний бюджет СРСР на 1979 рік і прийняла Закон СРСР про Державний бюджет СРСР на 1979 рік. Державний бюджет на 1979 рік, з урахуванням поправок, внесених комісіями Ради Союзу і Ради Національностей, затверджується по доходах у сумі 269 214 296 тисяч карбованців і по видатках у сумі 268 933 803 тисяч карбованців з перевищенням доходів над видатками в сумі 280 488 тисяч карбованців. Було прийнято також постанову про затвердження звіту про виконання Державного бюджету СРСР за 1977 рік.

По доповіді секретаря Президії Верховної Ради СРСР, депутата М. П. Георгіадзе сесія затвердила Укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняла відповідні закони і постанови.

МОСКВА. (ТАРС). 1 грудня закінчила роботу десята сесія Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання.

Цього дня відбулось друге спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Бурхливими, тривалими оплесками депутати і гості зустріли товаришів Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, В. В. Гришина, А. А. Громика, А. П. Кириленка, О. М. Косигіна, Д. А. Кунаєва, А. Я. Пельше, Г. В. Романова, М. А. Суслєва, Д. Ф. Устинова, К. У. Черненко, В. В. Щербицького, Г. А. Алієва, П. Н. Демічева, В. В. Кузнєцова, Н. М. Машерова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, М. О. Тихонова, Е. А. Шеварднадзе, І. В. Капітонова, В. І. Долгих, М. В. Зімяніна, Я. П. Рябова, К. В. Русакова, М. С. Горбачова.

З доповіддю про проект Закону СРСР про громадянство СРСР виступив перший заступник Голови Президії Верховної Ради СРСР депутат В. В. Кузнєцов. Виклавши в основних рисах зміст проекту Закону, доповідач відзначив, що прийняття Закону про громадянство стане помітним вкладом у виконання поставленого ХХV з'їздом КПРС завдання по дальшому вдосконаленню нашого законодавства і зміцненню соціалістичного правопорядку, здійсненням на практиці положень нової Конституції СРСР, надійною гарантією прав радянських громадян.

Потім відбулись дебати. Депутати вносили пропозиції затвердити поданий на їх розгляд проект Закону.

Сесія одностайно прийняла Закон СРСР про громадянство СРСР.

На знімку: завідувача бібліотекою Новгородського середнього професійно-технічного училища № 6 Надія Павлівна ЛІСНЯК проводить з учнями бесіду по книзі Л. І. Брежнєва «Цілина». Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

КОЛЕКТИВНЕ
ЧИТАННЯ СПОГАДІВ
Л. І. БРЕЖНЄВА
«ЦІЛИНА»

«КНИГА НАШОЇ ЮНОСТІ»

Ці час обідньої перерви у цеху № 8 заводу чистих металів молоді плавилики збирались навколо одного з кращих наладчиків — ветерана праці Миколи Васильовича Шевченка, щоб послухати враження від тільки що прочитаної книги Л. І. Брежнєва «Цілина». Його спогади про той час, коли сам посів почесне звання першовантажника.

На початку 1955-го з червоною комсомольською півгінкою в кишені прибув на Трофимівську МТС, що

в Павлодарській області, і Микола Шевченко. Якійсь час був помічником, а згодом — бригадиром тракторної бригади.

Серед 30 механізаторів колективу було 8 комуністів і 10 комсомольців. За ними закріпили 12 тракторів ДТ-54, 6 комбайнів і 6 тисяч гектарів землі, яку треба було примусити щедро родити хліб.

Згадайте, з якою теплою, любов'ю пише Леонід Ілліч про хліб: «...Хліб завжди був найважливішим продуктом, мірлом усіх цінностей. І в наш вік великих науково-технічних досягнень він складає першопричину життя народу. Люди виривались у Космос, покороюють ріки, моря, океани, добувають нафту і газ в глибинах землі, оволоділи енергією атома, а хліб залишається хлібом».

Вони тоді не говорили: «Битва за хліб», «героїчна праця», згадає Шевченко. Але кожен, хто був там у 50-і роки, тепер уже,

особливо після прочитання «Цілини», заново осмислює: так, то була робота на совість. Бо неслучайно давалась перемога. Проникливі степові вітри, суворі морози і колючі метелі, палатки на 25 чоловік... Все це було. Але й була радість, пов'язана з прокладкою першої борозни, радість першого урожаю.

1956 року бригада М. В. Шевченка збрала по 15,8 центнера зерна з гектара. Це був рекорд на МТС.

Тепер Казахстан — республіка з високорозвинутою економікою, міцною індустрією і сільським господарством. Це результат спільної праці радянських людей усіх національностей, у першу чергу — комсомольців, які завжди були на найвідповідальніших ділянках, бралися за найважчу роботу. І нині юнаки та дівчата там, де важко, де вони найбільш потрібні.

С. ТИШКО,
плавильник заводу
чистих металів.

М. Світловодськ.

Школа комсорга

НОВЕ
У КОМСОМЛЬСЬКІЙ
РОБОТІ

КОМІСАРИ

Досвід роботи секретаря комсомольської організації на посаді заступника голови колгоспу по роботі з молоддю в колгоспі «Родина» Долинського району, про який розповіла газета 30 березня цього року, зникла чималий інтерес комітетів комсомолу області. Нова форма комсомольського керівництва не тільки зацікавила, а й знайшла достойних послідовників. Найбільш широкого розповсюдження долинський досвід набув в Новосуніраїнському районі. Тут із 18 господарств у 12-ти патанках комсомольських організацій вже майже рік на посадах заступників голів колгоспів по роботі з молоддю. Починаємо нашу розповідь про них — комсомольських комісарів на новій посаді, про їх пошук і знахідки, про перші невдачі і прораханки.

І. ПАРТІЙНЕ ДОРУЧЕННЯ

Схвильований від того, що все вирішилося так швидко і несподівано, виходив із райкому партії Олександр Вергун. Короткою була розмова, але добре запам'ятав її суть. Йому, молодому комуністу, ватажкові однієї із найкращих комсомольських організацій району колгоспу «Дружба», запропонували підняти внутрішні роботи в іншій первинній. Незабаром на загальних комсомольських зборах колгоспу «Мир» Олександра Вергуна було обрано секретарем. Нове комсомольське господарство дісталось не з легких. Тому, щоб з'ясувати причини недоліків, на засіданні комітету Олександр запропонував провести відкриті комсомольські збори в усіх відділах. Сам обійшов усі тракторні бригади, ферми, побував в автогаражі. Новий комсомольський ватажок зустрівся з кожною молоддю людиною господарства, дізнався, хто не стоїть на комсомольському обліку, встановив, що

майже 70 процентів комсомольців колгоспу неретегулярно сплачували членські внески.

У розпал упорядкування облікової справи організації Олександра Вергуна було обрано членом правління колгоспу і заступником голови колгоспу по роботі з молоддю. Нова посада дозволила швидше вирішувати назрілі питання комсомольської роботи. Нерідко робочий день доводилося починати о шостій ранку і закінчувати пізно увечері. Невдовзі на облік було поставлено 20 членів ВЛКСМ. З кожним із них Олександр розмовляв особисто і нерідко чув нарікання на те, що нецікаво живе комсомольська організація. Доводилось прямо запитувати: а що ти особисто зробив, аби стало воно цікавим?

Із 76 членів ВЛКСМ комсомольська організація колгоспу «Мир» за 7 місяців виростила до 105. Нині прийом на роботу в колгосп і розрахунок молодих людей віком до 30 років йде тільки з відома заступника голови колгоспу по роботі з молоддю. Вергун має можли-

вість особисто зустрічатись з кожним молодим трудівником, який поповнює хліборобську сім'ю господарства, або лише її з якихось причин. Цей захід у внутрішній роботі допоміг чітко вести облік, програмувати ріст рядів комсомолу.

За першим кроком на новій посаді Олександр Вергун зробив наступний і дуже важливий. Аналіз ведення соціалістичного змагання в колгоспі, який він зробив разом з членами комітету та головою профспілкової організації, показав, що по суті ніхто не може назвати ні передовиків серед молоді, ні доробку молодих у загальних досягненнях. Та й розуміти причини такого стану справ для Олександра Вергуна було не важко. Жодного комсомольсько-молодіжнього колективу не було в колгоспі. Тим часом півтори сотні юнаків і дівчат працювали на різних ділянках сільськогосподарського виробництва.

Від висновків перейшли до дія. Протягом трьох тижнів Олександр сам не знав хвилини перепочинку й членом комітету не давав. Були і конфлікти із спеціалістами, бригадиром, але свого комітету добирався. За ті три тижні у двох тракторних бригадах, в автопарку і на МТФ № 2 було створено комсомольсько-молодіжні колективи. Довелось переконати правління колгоспу піти навіть на деяке перемищення кадрів у зв'язку з цим. Так, на загальне бажання комсомольсько-молодіжнього колективу тракторної бригади № 1 групокомсоргом обрали ініціативного, передового механізатора, молодого комуніста Сергія Радіонова, який працював у тракторній бригаді № 2.

Неохоче віддавали Сергія його товариші. Та заступник голови колгоспу по роботі з молоддю переконував членів правління в доцільності такого переміщення. А саме життя вже довело, що вірну позицію обрав комітет у питанні згуртування молоді для підвищення її трудової активності. Комсомольсько-молодіжний колектив тракторної бригади № 2 за підсумками соціалістичного змагання в першому кварталі серед таких же колективів району зайняв перше місце, тракторної бригади № 1 і автопарку — друге. І до цього часу ці колективи йдуть в лідерах трудового суперництва. А комсомольсько-молодіжний колектив доярки, очолюваний Аллою Кравченко, соціалістичні зобов'язання третього року п'ятиріччя виконав до 60-річчя Ленінського комсомолу.

Розширення прав комсомольському ватажкові дало змогу не тільки підняти роль молодих хліборобів у трудовому і громадському житті господарства, а й відстоювати інтереси юнаків і дівчат. Олександр робив це обгрунтовано, принципово.

Пам'ятають у колгоспі таке. Вирішили механізатори комсомольсько-молодіжнього колективу тракторної бригади № 2 провести весняні роботи в стислі строки, якісно. Та бригадир навіть не поцікавився як їм працюється. А хлопцям такі нещастя: неспиння доставляли їм незачасно, не

допомагали в оперативному ремонті. Олександр Вергун зробив зауваження бригадирові, але той не реагував. Ось тоді заступник голови колгоспу по роботі з молоддю і поставив на засіданні правління питання про безвідповідальне ставлення бригадира до виконання своїх прямих обов'язків. З думкою О. Вергуна члени правління погодились; бригадирові довелося скласти свої повноваження.

Як секретар комсомольської організації, Олександр Вергун має змогу весь свій час віддавати питанням організаційної та виховної роботи серед спілчан і неспілкової молоді. Як заступник голови колгоспу по роботі з молоддю, вміло використовує надані йому права для задоволення інтересів молоді. Це він переконує членів правління, що для молодих трудівників слід розробити свої умови соціалістичного змагання, враховуючи і стаж роботи, і майстерність кожного. Сьогодні в усіх бригадах і на фермах встановлені і діють стенди «Хід соціалістичного змагання», на яких висвітлюються результати трудового суперництва саме серед молоді. Поправку вніс Олександр і щодо діючих стимулів заохочення для демобілізованих з лав Радянської Армії. Він запропонував правлінню виплачувати двадцять процентів донаки до зарплати, так звані «армійські», не щомісяця, а в кінці року всю суму за 12 місяців. Тепер

є можливість враховувати і виходити, і нормовиробіток, і трудову та громадську дисципліну юнаків. Такий стимул заохочення стає дієвим. Ніхто з демобілізованих цього року не залишив рідного колгоспу.

Всі ці та інші заходи комітету комсомолу сприяли значному поліпшенню ідейно-виховної роботи. Цього року 32 юнаків і дівчат стали учнями вечірньої школи, 36 — навчаються в гуртку комсомольської політосвіти, 12 — заочно в вузах і технікумах, ще стільки ж — в школі комуністичної праці. Практично вчать всі.

— З апровадженням нової посади — заступника голови колгоспу по роботі з молоддю, — скаже при зустрічі секретар парткому колгоспу Діна Семенівна Барбаренко, — ми побачили, що у нас є молоде, і комсомольська організація, якій під силу серйозні і відповідальні діла.

Чи може бути вищою оцінка роботи комсомольського секретаря на новій посаді? Заслужено оцінили роль Олександра Вергуна в житті молоді колгоспу і самі молоді хлібороби. Рідко називають вони свого ватажка по імені. «Комісар іде», «Послухай, комісаре», «Комісар сказав» — так говорять про Олександра з повагою, по-товаришески, по-дружньому тепло.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого
комунара».

У ГАРМОНІЙНІЙ ЄДНОСТІ

„Місія школи полягає в тому, щоб виховувати людину в її гармонійній єдності — громадянина і трудівника“.

В. О. СУХОМЛИНСЬКИЙ.

Райком комсомолу, керуючись документами партії, XVIII з'їзду ВЛКСМ і XXIII з'їзду ЛКСМ України, основну увагу в роботі із шкільною молоддю зосереджує на таких питаннях: боротьба за підвищення якості знань; трудове виховання і профорієнтаційна робота із школярами; привовне виховання підрастаючого покоління.

Кожній третій учень нашого району — хорошист або відмінник. Але процент успішності старшокласників нижчий, ніж процент успішності всіх учнів. З'ясувати це й вирішити вчителі та учні Новоукраїнської десятирічки № 4. Вони встановили, що старшокласники тепер не дуже охоче відвідують факультативи, гуртки, не популярна у них така форма підвищення успішності, як створення груп допомоги, що треба активізувати всі форми, щоб якість знань стала вищою.

Найкраще борються за високу успішність старшокласників у Глодоскій середній школі. Цього літа, скільки, тут п'ятеро успішників разом з атестатом отримали золоті медалі.

Нещодавно на пленумі райкому ЛКСМ виступав секретар комітету комсомолу Глодоскої десятирічки Олег Литвиненко і поділився досвідом роботи учнівської комсомолки. Він, зокрема, говорив про спільність зусиль комітету комсомолу, учнюку і вчительської комсомольської організації в боротьбі за високий рівень знань. Без такої взаємодії, підкреслює Олег, досягти бажаних результатів неможливо.

Практично в усіх середніх школах нашого району функціонують учнівські виробничі бригади, що вже стали школою трудового виховання дітей. У Новоукраїнці і Рівному є міжшкільні навчально-виробничі комбінати. 225 випускників цього року одержали тут посвідчення механізаторів, шоферів, майстрів машинного догляду. Та працювати в колгоспах збираються ще далеко не всі. На жаль, колгоспні комсомольські організації ще слабо займаються питаннями трудового виховання, хоча їхній прямий обов'язок — доати про майбутні кадри господарства, брати шефство над школами. Так, як це роблять у Комішуватому. Там учнівська виробнича бригада «Юний гіталовець» при Комішуватській школі — одна з найкращих.

Цікаві ініціативи беруться в тих шкільних колективах, де добре поставлено профорієнтаційну роботу. Так, наприклад, десятикласники Кропивницької середньої школи (колектив імені Шевченка) звернулися до випускників школи із закликом: усім класом залучитися працювати в рідному селі. Виступаючи щодня на пленумі, секретар комітету комсомолу школи Юрій Волков сказав:

— На запитання, чому ми зостаємося працювати в рідному колгоспі, відповідаю: дорога до хліборобів, дорога на ферму починається для нас із дитячих років. Зранці ідемо з батьками одним шляхом, тільки ми — до школи, а батьки — в тракторну чи на ферму. І все це зближує нас із селом, зміцнює. Нігі батьківської стежки для мене і моїх товаришів — велика честь.

До речі, нинішнього літа, відразу ж після випуску багату, дванадцять учорашніх школярів з кропивницької десятирічки пішли працювати в колгосп. На початку літа учениці Рівнянської школи виступили з ініціативою — в дні канікул допомогти своїм батькам на їхніх робочих місцях. Видати шкільної молоді райкомом подбав про те, щоб ініціатива дістала поширення, а самі ініціатори не лишилися непоміченими. Звернення рівнянських школярів опублікувала районна газета, а з ферми, де вони працювали, згодом було дано фоторепортаж. І в ініціативі вперли крила, чимало учнів стали помічниками батьків.

Учні Новоукраїнської школи № 4 виступили з починанням «Школам — комсомольську турботу», залучивши всіх учнів ремонтувати школи своїми силами.

На XXIII з'їзді комсомолу України говорилось, що найголовнішим у політичній морально-виховній роботі з активізацією правової пропаганди серед юнаків і дівчат.

У Новоукраїнці, Рівному, Комішуватому й Глодосах ми створили мікроклуби «Підліток». Щоправда в них читають лекції юристи, підтримують свої виступи фільмами.

Почали у нас діяти й піонерські загони «Юні друзі міліції». Але про їхню роботу судити ще важко, бо вони — позоведення. Звичайно, ми спрямовуватимемо комсомольців на те, щоб вони взяли шефство над цими загонами, щоб піонери стали активними помічниками міліції.

Недавній пленум райкому розглянув чимало питань роботи з учнівською молоддю і намітив конкретні заходи. Ми віримо ці заходи в життя, щоб досягти кращих результатів у профорієнтаційній роботі, в боротьбі за високу якість знань, в роботі з правопорушниками.

В. РУДНІВ,

секретар-завідуючий відділом учнівської молоді Новоукраїнського райкому комсомолу.

ЗНАЙОМТЕСЯ: СВІТЛАНА МАРТИНОВА, СТАРША ПІОНЕРВОЖАТА ДЕСЯТИРІЧКИ № 19 м. КІРОВОГРАДА. В ПІОНЕРСЬКІЙ РОБОТІ ВОНА НЕ НОВАЧОК — УЖЕ СІМ РОКІВ ВІДДАЛА РОБОТІ З ДІТЬМИ.

— НЕ МИСЛЮ СЕБЕ БЕЗ ШКОЛИ, БЕЗ ГАЛАСЛИВОЇ, ЦІКАВОЇ ДІТВОРИ. — КАЖЕ СВІТЛАНА. І ДІТИ ВІДДАЮТЬ ІЇ ВЗАЄМНОЮ ЛЮБОВЮ.

ЗА АКТИВНУ РОБОТУ З ПІОНЕРАМИ СВІТЛАНУ МАРТИНОВУ НАГОРОДИЛИ ЗНАЧНОМ ВСЕСОЮЗНОЮ ПІОНЕРСЬКОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ ІМЕНІ В. І. ЛЕНІНА, ЧИСЛЕННИМИ ГРАМОТАМИ, ПРИЗАМИ.

Фото В. ГРИБА.

ПІОНЕРСЬКІ КОМІСАРИ

УСІ ПРОФЕСІЇ ВАЖЛИВІ

Молодіжний клуб «Ким бути?» при обласному Будинку вчителя популярний у юнаків і дівчат Кіровоградщини. На його засідання приходять і ті, хто, набувши вибраної спеціальності, вже працюють на виробництві, і ті, хто тільки почав освоювати ази своєї майбутньої спеціальності, і ті, хто ще остаточно не вирішив, ким бути. Але всіх їх приводить до клубу одна мета — якомога більше дізнатися про спеціальності, зустрітися з людьми різних професій.

Незабутнє враження справили на молоді Кіровограда зустрічі з делегатом XXV з'їзду КПРС, Героєм Соціалістичної Праці, бригадиром бригади слюсарів заводу «Червона зірка» О. О. Кошурком,

режисером обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького Г. Ф. Терентським, воїнами місцевого гарнізону.

Гостями клубу були і знатні хлібороби області, і провідні лікарі, педагоги, перукарі, закрійники, кулінари, продавці.

Щомісяця при клубі працює лекторій «Радянський закон і молоді». Під час усіх журналів юнаки і дівчата мають можливість зустрітися з працівниками суду і прокуратури, з охоронцями громадського порядку.

Часто бесіди закінчуються показом кінофільмів відповідної тематики. Робота клубу «Ким бути?» має велике навчально-виховне значення.

Р. ДАЙДАКУЛОВ.

ЧОГО я стала вожакою?

Бо дуже люблю дітей і не уявляю собі іншої роботи, аніж з ними. Навіть коли трапляються хвилини розпачу, коли

чили у ці хвилини обличчя

Андрія! А потім він прийшов у піонерську кімнату і сказав:

— Дайте мені іспитовий строк, я виправлюся. Я хочу, як і усі мої однокласники, стати комсомольцем.

Я навела цей факт, щоб аргументувати ось яку думку: здібності кожного учня розкриваються у колективних сповах. Тому наша піонерська дружина і комсомольська організація проводить багато таких заходів, де б брала участь переважна більшість дітей.

Уже стало традицією, що підготовку до цих масових заходів ведуть самі ж їх учасники, тобто школярі.

Восьмикласники Іван Пух, Іван Савчук, Іван Сидорчук, Іван Іванов, семикласники Іван Шкурник, Іван Кравченко, четвертокласники Іван Гордичук стали моїми найактивнішими і найнаїдивнішими помічниками.

У наших школах часто проводяться вечори-зустрічі з учасниками Великої Вітчизняної війни, ветеранами партії і комсомолу, з людьми різних професій. Як правило, наші почесні гості бувають на «уроках культури», що проходять у кожному класі. А бригадир транкторної бригади колгоспу «Комінтерн» Іван Дмитрович Посащенко — почесний піонер нашої дружини імені Юрія Гагаріна.

Дуже велике значення для роботи кожної вожакої має допомога учнівського колективу. Інколи мені доводиться чути від своїх колег-вожатих нарікання на те, що ця допомога ледве відчувається. Про наш педагогічний колектив я такого сказати не можу. Знову наведу конкретні приклади. Як тільки я прийшла працювати в школу і почала виконувати роботу, викликали мене у районний Будинок піонерів і сказали, що на базі нашої школи-інтернату проводимість відкритий збір дружини. Потрібно готуватися.

Мені, ще недовідченій вожатій, призначили, стало страшно. Я навіть розгубилася. Але мене підтримали, підбадьорили вчителі і вихователі інтернату, директор Іван Трохимович Незолотенко.

Часто задумуюся над тим, чого у вожаті не йдуть хлопці. У нас в районі лише один вожакий — юнак. А як іноді не вистачає чоловічої витримки, мужності, сили нашим дітям. Бо і вдома вихованням займаються переважно жінки, і в школі виходить те ж. Ще існує думка, що юнакові бути вожаком не личить. А я скажу так: не бійтеся, шановні наші мужички, зожатського галстука і вожацьких турбот, адже працювати з дітьми, виховати майбутню країну — це і відповідально, і почесно.

Л. НОСУРАК,

старша вожака Бобринецької школи-інтернату.

ТВОРИ, про які йдеться, написані учнями 7—10 класів різних шкіл області. Об'єднує ці роботи осмислення подвигів людей різних поколінь, розкриття соціальних джерел цих подвигів, цілком логічне визначення свого місця в житті, в загальнонаціональній боротьбі за світле майбутнє — комунізм.

Учень 10 «Б» класу другої Помічницької десятирічки Добровеличківського району Олександр Синьков присвятив свій твір першому секретареві комсомольської організації свого міста Володимирі Семеновичу Берневеку.

«У комсомол його (Берневека, сина колиського) прийняли в Баїлі. У прокурорському, постійно неспокійному політикумі їх було кілька таких же юнків, як і він, оквилюваних і навіть трохи розгублених. Івнннн і зна-ки з червоними стрічками вчував сам секретар поїткому. Хвилин незабутні. Хотілося тут ісе, щоб і змгт, зробити щось незвичайне, важливе, героїчне...»

Це незвичайне, важливе, героїчне було і в боротьбі з бандитами Махна та Зеленого, з куркулями. Того вечора вони впустили черговий номер стінників. Та ось до кімнати зайшов Веня Фролов:

«ТИ НА ПОДВИГ КЛИЧЕШ...»

— Хлопці, я щойно з ЧК. В районі Глинній на ходу відчеплено вагон з вугіллям. Знайти його доручено нам.

Четверо юнаків і одна дівчина — перші комсомольці Помічній — вночі пішки вирушили на Глинню. Вагон з вугіллям знайшли. Його викрала банда куркулів і сховала. Вовка арештували, а вугілля відправили за призначенням.

Свій твір Сашко закінчує такими словами:

«А поперед було ще чимало важких деріг. І комсомольський квиток завжди зігрівав серце, додавав сили, він комсомольців на нові успіхи і перемоги».

Герой твору Валентин Колесник, дев'ятикласник Богданівської середньої школи № 1 Знаменського району, комсомолец 40-х років Анатолій Підгорний колись учився в школі, потім працював комбайнером. У грізному 1941-му став розвідником партизанського загону імені Ворошилова, що діяв у Чорному лісі.

«Ордина душа була у хлопця. Анатолій Підгорний здається мені рідним братом Сергію Тюленіну... І не дивно, адже обидва воли берегли біля серця комсомольський квиток».

...Кожні комсомольські збори в нашій школі починаються урочистим ритуалом. Головуючий називає прізвища комсомольців, які навчались до списку нашої організації. Серед них і прізвище Анатолія Підгорного. Всі встають. Заучати хвилюючі слова:

— Запнули смертю хоробрих в бою за свободу і незалежність матері Вітчизни.

І в цю хвилину я як і кожен з моїх товаришів, замислююсь над своїм життям. Чи так я живу?

...Віля моего серця теж комсомольський квиток. Я відчувала себе частиною могутньої і переможної армії будівників комунізму, спадкоємців слави наших бабусь і трудових традицій радянського

народу. Мое покоління вступає в життя і нас, радянську молоді, завжди кликатиме на подвиги в бою і труді комсомольський квиток».

А ось робота учениці 7-го класу Людї Любчан з першої Голованівської десятирічки. Заспівавши їй теору стала розповідати про членів підпільної комсомольської організації «Спартак». Потім Люда написала:

«Моя однокласниця Пола Муляр теж здійснила подвиг в наш мирний діні».

...Якось, ідучи степом дівчинка побачила димок. Кинулася гуді. В багаторічних горіла пшениця. Кинувши на допомогу, вона почала гасити зловисний вогонь. На щастя приїшли колгоспники. Разом ліквідували небезпеку. Так піонерка врятувала 50 гектарів пшениці. Це справжній подвиг. Він свідчить, що серед нас, піонерів, росте ціла армія комсомолу».

...Сьогодні мені тринадцять. Через рік стану членом Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Скоро мені вручать комсомольський квиток і значок із зображенням Леніна. Обіймаю з честю неситі горді звання комсомольця».

Підготувала Г. КУДРЯ.

Цим дівчаткам можуть позавидувати і дорослі. Обидві захоплюються спортивною гімнастикою, постійно відвідують секцію в ДЮСШ облспорткомітету. Другокласниця Оксана Никишова вже має другий спортивний розряд, а третьокласниця Ірина Гордієнко виступає на змаганнях за програмою кандидатів в майстри спорту.

На фото: учениці Кіровоградської СШ № 4 О. НИКИШОВА та І. ГОРДІЄНКО.

Фото В. ГРИБА.

МУШКЕТЕРИ З ЖЕКУ

Школу фехтування — першу такого роду — створено при жеку № 24 в Харкові. Її організував ветеран праці, один з найстаріших тренерів міста Павло Петрович Федотов. Для занять тут є все: просторе приміщення, фехтувальне спорядження і зброя. Відмінним співпрацьником для юних рапіристів став електромеханічний тренер, сконструйований і виготовлений самим П. П. Федотовим. Досконало оволодіти технікою фехтування, виробити правильну координацію рухів допомагає і ще один винахід уміельця — електромішеч, за яку він удостоєний Диплома ВДНГ СРСР і срібної медалі.

При жеках Харкова інші діють понад 25 спортивних клубів — «Юність» з басейном «Золота рибка», важкоатлетичний «Атлант», туристський «Супутник», велосипедний «Золоті колеса» та інші. Тисячі юних городян дістають у них заряд бадьорості і гарту.

Кор. ПАТАУ.

«Обеліск» за п'єсою Г. С. Мамліна — нова вистава драматичного колективу дитячого сектора Палацу культури імені Жовтня заводу «Червона зірка» (режисер-постановник М. І. Федченко). Вже те, що юні актори взяли у свій актив цей твір, говорить про зрілі творчі можливості колективу. До того ж, серйозна підготовка та вміння режисера включити своїх акторів у сценічну дію, добитися від них активної оцінки подій дало змогу драмгурті розкрити сучасну і досить

гостру проблематику п'єси.

У Романа (Д. Терент'єв), як і у його товаришів з 9 «Б», виявилось чимало вселяючих проблем. Це і стосунки з директором школи (Н. Зюньєв), паростки першого кохання та інші, серед яких взаємовідносини особистості і суспільства він ставив чомусь на останнє місце. Та трапилося так, що саме ця проблема стала найголовнішою в його житті.

На очах у Романа смертельно поранили Славу (С. Зелєвський), товариша і однокласника, справд-

тиждень: «ТЕАТР І ДІТЯ»

СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ

ливого і мужнього хлопця. Його моральний максималізм змусив вступити в боротьбу з «сипанкою», зокрема з її ватажком по класі Чомбе (О. Дога) і його «кохоронцем» Федьком (С. Чернет).

Роман не знайшов у собі мужності допомогти товаришу. І тоді життя поставило дилему: або він у

цих складних умовах піднесе до звання людини, або втрапить назавжди людську подобу.

Правильне рішення допомагають прийняти Оля, однокласниця Романа, в яку він закоханий (І. Степанова), Рая (Л. Зайцева) та улюблений педагог, колишній фронтовик Іван

Іванович (Д. Ямольський).

Хочеться відзначити Л. Зайцеву, яка цікаво провела сцену зустрічі Рая з Олею та Романом. Від душевного зойку перекошене обличчя, постать, мов дерево протесту: «Не падаю! Байдужих, спокійних, благополучних — ненавиджу! Себе — за те, що, пританцьовуючи, жила. Якщо таке трапляється, для чого ж тоді все на землі?»

Здрігається від тих слів Роман. Гіркі ті слова, але справедливі.

Вистава «Обеліск» драматичного колективу дитячого сектора Палацу культури імені Жовтня стала уроком патріотизму для учасників вистави і для глядачів.

Тож нехай і надалі цей колектив не втрачає на своєму творчому шляху той динамічний заряд інтелекту, котрий активно впливає на розум та серця молоді! Аби не було поміж нас жорстокості і підлоти, зради і несправедливості.

З. ВАЛКІВСКА.

Думки, відгуки, рецензії

Сім захоплюючих подорожей

Останнім часом все більше з'являється книг, які розповідають про орденосну Кіровоградщину — степову перлину України, про її людей — вірних синів Вітчизни, нестомних трударів, талановитих і щедрих душею.

Щойно у видавництві «Промінь» вийшла нова книжка — путівник «Туристські маршрути Кіровоградщини». Її автори, краєзнавці Ю. М. Матівос та В. О. Сандул, знайомлять кіровоградців та наших гостей з містами та селами області, ведуть їх цікавими маршрутами. Про що б не говорили автори, з якими б подіями, пам'ятниками чи пам'ятними місцями не знайомили читача, на першому плані виступає радянська люди-

на — людина-творець, нестомний трудівник, патріотичний і інтернаціоналіст.

Значне місце в путівнику відведене пам'ятним місцям, пов'язаним з діяльністю комсомольців і піонерів — вірних помічників і надійної зміни партії. Одним з тих, хто виїхав поруч з комуністами на бій із старим світом, був новоукраїнський комсомолец Іван Демченко. Подорожуючи разом з вами за маршрутом «До берегів Південного Бугу», автори запрошують вас до Новоукраїнки, одну з вулиць якої названо іменем юного героя, знайомлять з сьогодинішнім життям району, в якому живе О. В. Гіталов — наставник і вихователь мелоді.

З Новоукраїнки шлях цього маршруту проліг до села Красногірки Голованівського району, де у роки фашистської навали діяла підпільна комсомольська організація «Спартак», герої якої відомі нині всій країні.

Мандруючи за маршрутом «Там, де тече Тясмин», ви побуваєте в селі Підлісному Олександрівського району. «Товаришу, зупинись і схили голову...

Тут 25 жовтня 1943 року по-звірячому замучені фашистами юні патріоти нашої Батьківщини Федя Шепель, Яша Матейко, Ваня Юрченко і Ваня Коваленко» — написано на обеліску, що височить на узліссі...

Сім захоплюючих подорожей пропонують автори для туристів. У Новоукраїнку, Ульяновку, Голованівськ, Новомиргород, Олександрію, Світловодськ, Бобринець. Читач має можливість побувати в Павлиші, де працював незабутній В. О. Сухомлинський; у Рівному і Нечайівці, де відкрито літературно-меморіальні музеї Івана Микитенка та Юрія Яновського; у Сасівці Компанієвського району, де читав друзям свого «Євгенія Онєгіна» Олександр Пушкін; на хуторі Надії...

Путівник добре ілюстрований, у ньому багато історичного, краєзнавчого матеріалу. Не все, звичайно, вдалося авторам, не всі події і місця охоплено. Але путівник, безперечно, зацікавить читача, особливо молоді, для якої він, власне, і призначений...

М. ОНИЩУК.

ЯКІ ЩЕ НЕЗІГРАНІ РОЛІ

Нещодавно в приміщенні кінотеатру «Комсомолец» відбулася зустріч з заслуженим артистом УРСР, лауреатом премії імені Миколи Островського, актором кіно М. Оляліном.

З ним ми знайомі по участі в фільмах «Звільнення», «Біг», «Зворотного шляху немає», «Скажене золоті», «Відвага», «Злива», «Борт», «Зникла експедиція» тощо. Образи героїв, які були створені актором, не раз хвилювали нас своїми складними долями, своєю загинебеллю. Чому більшість цих героїв носять драматичний характер? Аж не кіностудії країни створюються чимало кінокомедій. Що про це думає сам М. Олялін?

— Мені, — говорить актор, — завжди хотілося зіграти в комедії, але не в такій, де глядачі починають сміятися одразу ж, як герой з'являється на екрані, сміятися в основному з його фізичних вад, а в такій комедії, де б вони сміялися із внутрішнього духовного комізму. Я маю на увазі серйозну комедію.

Спроба зіграти в такій серйозній комедії вже була. Глядачі зустрічалися з М. Оляліном в незвичній для нього ролі в фільмі «Скажене золоті». Цей фільм незабаром знову з'явиться на кіноекранах міста і тоді кіровоградці ще раз

зможуть зустрітись з заслуженим артистом УРСР М. Оляліном.

В. БУБІР,
наш громадський кореспондент.
Фото А. ШВОРНЕВОІ.

Природа і ти

ЧИ ГОТОВІ ВИ ДО ЗИМИ?

Останній місяць осені був напоруч теплим. Навіть наприкінці його температура повітря вдень підвищувалась до 8—12 градусів тепла, що на Україні буває досить рідко.

Грудень — перший місяць зими. В цьому місяці опадів частіше спостерігаються у вигляді снігу, і на більшій

частині території республіки утворюється сніговий покрив. У грудні дні з хуртовинами та ожеледями — значайше явище, відбувається перехід середньодобової температури повітря через нуль до 5 градусів. Багаторічні дані свідчать, що максимальна температура повітря досягає 12—15 гра-

дусів тепла, а мінімальна — 24—28 градусів морозу.

Велике коливання температури очікується в першій половині місяця — вночі від 0 до 10 градусів морозу, вдень 2—7 градусів тепла. В другій половині грудня температура вночі становитиме 10—15, вдень 5—10 градусів морозу, наприкінці місяця — потепління: вночі 0—5 градусів морозу, вдень 4—9 градусів тепла.

Місячна кількість опадів — 25—50 міліметрів, що близько, а подекуди більше норм.

Працівникам сільського господарства треба підготуватися до затримання снігу на полях. Його необхідно нагромаджувати з перших днів утворення снігового покриву і затримувати протягом усієї зими. Це має велике значення, адже наприкінці зими холодоостійкість рослин знижується, виникає потреба захистити їх від низьких температур.

О. ЖАРИКОВА,
агрометеоролог Кіровоградського гідрометбюро.

ГЕРОЇЧНА ЕСТАФЕТА ПОКОЛІНЬ

Подвигам комсомольців червоного Царицина в роки громадянської війни присвячується мемуар, який споряджують юнаки і дівчата Волгограда. Всі кошти на нього вони вирішили заробити на суботниках. До фонду будівництва

уже надійшли перші внески. Понад 60 тисяч комсомольців — учасників «Вахти пам'яті» — відпрацювали за «червоними нарядами» біля верстатів і на будовах міста.

(Кор. ТАРС).
Волгоград.

Редактор М. УСПАЛЕННО.

Наша адреса і телефони

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.